

at ogsaa Flertallet, ogsaa Regeringspartiets Medlemmer i Udvalget have haft samme Syn paa denne Sag og ogsaa have søgt at svække Regeringsforslaget paa dette Punkt, idet man har nedsat Tidsbestemmelsen til 4 Aar og det endogsaa under saadanne Former — saadan opfatter jeg det i alt Fald efter den ærede Ordførers Udtalelser —, at det ikke en Gang behøver at være de sidste 4 Aar, vedkommende skal have opholdt sig paa Landet. Jeg var lidt ked af den Tilføjelse, der er sket, „(jfr. dog § 2)“, idet jeg personlig har været lidt bange for, at dette skulde kunne medføre, at vedkommende dog skulde have været Landarbejder i de sidste 4 Aar. Men efter at have hørt den ærede Ordførers Udtalelser i Dag er jeg fuldt ud beroliget paa dette Punkt. Naar det derfor skal forstaaes saaledes, at det er tilstrækkeligt, at vedkommende skal have ernæret sig som Landarbejder mindst 4 Aar efter sit 18de Aar, er det et saa stort Fremskridt, at vi for vort Vedkommende subsidiært have kunnet tiltræde det, hvis vort eget Forslag skulde blive forkastet.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Ændringsforslaget under Nr. 10 til § 4. Her foreslaar Flertallet, at det Maksimum, som staar i Loven, skal stryges. Dette ere vi absolut imod, thi naar der i Lovforslagets § 4 har staaet, at disse Jordlodder, som erhverves i det omhandlede Øjemed, ikke maa være mindre end 2 Tdr. Land og ikke større end 8 Tdr. Land, har der dermed absolut været en Hensigt, nemlig, at disse Husmandsbrug skulde kunne faa en Størrelse af indtil 8 Tdr. Land god Jord. Den næste Bestemmelse gik ud paa, at i magre Egne kan Lodden have et større Areal, dog uden Landbrugsministerens Tilladelse ikke over 12 Tdr. Land, den gaar altsaa ud paa, at hvor Jorden er af daarlig Bonitet, maatte Lodden selvfølgelig være mere end 8 Tdr. Land. Men det, der var Tale om her, var god Jord. Disse Husmandsbrug skulde være fra 2 Tdr. Land op til 8 Tdr. Land god Jord. Naar denne Bestemmelse stryges, er jeg bange for, at vi ikke næste Gang, Loven skal revideres, komme højere op, saaledes som det hidtil har været nødvendigt ved hver Revision, idet vi da ikke have noget bestemt, vi skulle stræbe at naa op til: disse 8 Tdr. Land god Jord, som sikkert i de allerfleste Tilfælde kunde blive selvstændige Husmandsbrug. Den Bestemmelse stryger man. Den ærede Ordfører talte ogsaa herfor, den ærede Ordfører skulde hellere have fulgt

den Henstilling, der er given ham ovre fra hans eget Amt. Han kender sikkert nok det Andragende, der er er tilstillet os ovre fra Randers Amt, og kender vel ogsaa adskillige af Underskriverne. Den, der ser ganske ædrueligt og fornuftigt paa denne Ting, maa være uenig med det ærede Flertal, der har stillet dette Forslag, der forlanger, at Maksimumsgrænsen: 12 Tdr. Land, skal stryges. Naar det er Jord af daarlig Beskaffenhed, vil man efter dette Ændringsforslags Vedtagelse altsaa ikke behøve Landbrugsministerens Tilladelse til at gaa ud over 12 Tdr. Land. Det kan jeg forstaa, det er der Mening i. Men at man vil stryge det, vi hidtil have maattet stræbe efter ved hver Revision: at komme op til 8 Tdr. god Jord, er jeg absolut imod. Det vil jeg fraraade Tinget at vedtage. For det skulde vel ikke være Meningen, at man har den Opfattelse, at man har naaet det Maal, man vil naa, og ikke vil længere i Fremtiden, thi saa er Sagen en anden. Men hvis man vil længere i Fremtiden, hvis man venter, at, naar denne Lov skal revideres, og Priserne baade paa Jord og Bygningerne ere stegne endnu mere end nu, man da vil følge med Tiden og gaa højere op, tror jeg, det er godt, man har denne Bestemmelse, at man skal op til 8 Tdr. Land god Jord. Det har man hidtil ingen Steder naaet her i Danmark. Der er nylig anført et Eksempel paa, at en Mand fik Afslag, fordi han havde købt 5½ Td. Land — ganske vist af Danmarks bedste Jord, det skal jeg indrømme. Men naar det blev betragtet som enten for stort eller for dyrt eller for godt — hvad der nu har ligget til Grund for Afslaget —, forekommer der mig at være saa meget mere Grund til at beholde denne Bestemmelse, for at vedkommende Kommissionsformand, eller hvem der faar med Sagen at gøre, kan se, hvad der er Lovgivningsmagtens Hensigt i denne Sag. Naar der kun kommer til at staa Bestemmelsen om 2 Tdr. Land, peger det i en anden Retning.

Under Nr. 12 til § 6 er der stillet et Forslag, jeg ikke skal opholde mig syndeligt ved, om Ekspropriation af offentlig Jord. Det er en gammel Kending i dette Ting. Den højtærede Landbrugsminister kender det sikkert lige saa godt som jeg, han har sikkert selv stemt derfor i sin Tid. Den forrige Landbrugsminister har anbefalet det og stemt derfor, saa i Henseende til Forslagets Indhold og Tekst kan der neppe rejses Indvending og ej heller næres Bekymring. Vi have stillet